

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VÈU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any III

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
August, 14, baixos
No responèm dels articles firmats.

Tarragona 9 de Juliol de 1909

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya y Nacions ibèriques,
trimestre. 1'50 ptas.
Extranger.. . . . 2'00 »

Nom. 92

Secció oficial

JOVENTUT FEDERAL

Se convoca a tots els socis a la junta general extraordinària de primera y única convocatòria per a prop-venent dissabte, dia 10, a les nou de la nit en punt.

Tarragona 7 de Juliol de 1909.

Per A. de la J. D., El secretari, Joan Ruiz.

Notes setmanals

Tàctica nova?

Els que acudiren a la sessió del passat dimecres, al nostre ajuntament pogueren observar, ab gran extranyesa, que'l senyor president no donà cap mostra d'ironia, ni d'imposició, d'aquelles imposició y ironia que li eren tan habituals en temps en que comptava ab la majoria dintre de Ca la Ciutat.

El públic, el bon públic tarragoní, creientse transportat an alguna de les màgiques escenes de *Les mil* y pico de nits, tot era fer comentaris sobre l'extranya trasmutació o metamorfosi operada en el geni y caracter del de R. O., pero el fet era positiu y aquell saló, tan tranquil y pacífic el darrer dimecres, era el mateix que havia presenciati les escenas grotesques que donaren lloc al processament y condempna d'un bon amic y company nostre.

D'aquí que tothom sens distinció se fes les mateixes preguntes: Què pretén l'arcalde? Què's proposa ab aquest cambi de conducta?, no faltant qui's donés la resposta per endavant.

Ens conta la mitologia que antigament hi havia en el mar uns monstres, mitat peix y mitat dona, d'una tan rara bellesa y una tan harmoniosa veu que seduïen ab els llurs cants als mariners confiats y s'els enduien a les profunditats del Occèa on trobaven la mort mes desastrosa. Aquets monstres eren les sirenes.

Avui tothom está convensut de que les tals sirenes no existeixen ni han existit mai, pero hi ha en cambi certa classe d'individus que han lograt imitarles ab tanta perfecció que fins ploren com els cocodrils quan volen menjarse a un home.

Convé doncs que els nostres regidors no's deixin enlluernar pels cants de sirena encobridors d'una mort moral que podria sobrevenirlos el dia de demà.

La nova tàctica iniciada per el senyor arcalde es d'un efecte gros. Les sessions del Ajuntament, si no son mogudes, si no hi ha discussió, si no's presten assumptes que verament afectin al be general de la ciutat se fan monótones y pesades y el bon public sen aparta y hi fa el buit venint d'aquí el divorci entre els representants y els representats. Y aixó es lo que convé evitar, presentant projectes y proposicions que al ensemps que enalteixin als qui'ls presentin siguin la base de la futura regeneració del nostre poble.

En articles successius anirém explanant quisques reformes tan útils com necessaries que podrien anarse implantant paulatinament.

Del Mestre

Las bases de Manresa

A juzgarlos por las bases que en Manresa discutieron y firmaron, los regionalistas de Cataluña son decididamente federales. Quieren autónomas las regiones, pero unidas por un poder central que las rijan en todo. lo que les sea común y las escude y defienda contra los demás pueblos.

Difieren mucho de nosotros; pero más por lo que callan que por lo que determinan. No se deciden ni por la monarquía ni por la República, no definen los derechos del individuo, no fijan los lindes que deben separar la región de la comarca ni la comarca del municipio.

Aun dentro de lo que afirman, distan de tener sobre ciertos puntos opinión formada: están porque continúen las relaciones con el Sumo Pontífice, pero sin que sepan aún si se ha de sostener el real patronato ó se ha establecer la disciplina general de la Iglesia. No son demócratas sino tradicionalistas, y de aquí sus indecisiones.

En punto á derechos políticos, no tienen ideas claras sino sobre el sufragio. Lo conceden sólo á los jefes de familia y pretenden que se lo ejerza por categorías de trabajo, cosa que según ellos mismos, implica la más ó menos completa reorganización de los gremios.

Se observa las mismas indecisiones sobre la organización del Estado. Quieren dirigida la región por Cortes que anualmente se reúnen en época determinada y lugar distinto y nombren á los individuos en que deba residir el poder ejecutivo; pero sin que digan si han de constituir una ó dos Cámaras, ni expresen los ele-

mentos que hayan de componerlas. Siguen en cambio otra conducta, y esto nos parece extraño, con el poder legislativo de la nación, que confían á una sola asamblea formada por representantes de las regiones. Quieren que en ella cuente cada región tres representantes si es que no les permite más el número de los que la habitan.

Están, respecto á la nación, por una sola Asamblea; pero levantan sobre ella un poder superior que califican de supremo, un alto tribunal que ha de tener tantos magistrados como regiones. Aunque recuerde este poder la corte federal de la República de Venezuela, es de mucha mayor autoridad, ya que se lo pone por encima, del poder ejecutivo.

Lo más notable es que al hablar los regionalistas catalanes de los poderes nacionales, se olviden por completo del judicial, cuando en todas las repúblicas con regiones autónomas se ha reconocido la necesidad de magistrados federales que diriman las contiendas entre individuos ó personas jurídicas de regiones diversas.

Al Poder central le dan casi las mismas atribuciones que nosotros, pues si bien reivindican para la región el derecho de acuñar moneda, es ejerciéndolo, no sobre los tipos que la región estime convenientes sino sobre los que haya fijado y fije la Unión Monetaria.

Sobre el Poder ejecutivo central tampoco dicen cómo se habrá de formar si sobre la monarquía prevalece la República. Allá en la región lo derivan de las Cortes: ¿querran derivarlo aquí de la Asamblea?

Esta indeterminación en tanto puntos de importancia nace, á nuestro juicio, no sólo de la poca levadura democrática de los regionalistas, sino tambien de que no son un partido homogéneo ni tiene aun bien definidos ni sus instituciones ni sus deseos. Es de sentir que, siendo federales, se empeñen en formar campo aparte y no adviertan que la tradición es mala consejera en tiempos donde la razón va siendo dueña y señora del mundo, y á causa de esta soberanía se desarrollan con tanta rapidez y energia los acontecimientos.

F. PI Y MARGALL.

A "La Veu de Catalunya"

Dos paraules

Si aquest periòdic, que encar se publica a Catalunya, no fos tan amic dels cinc céntims y s'hagués dignat

establir el cambi ab nosaltres, com va fer *El Poble Catalá*, y com li pregarem repetides voltes segurament ens hauriem enterat de les inexactituts en que va incorrer al parlar del nostre estimat company En Pere Redón y no hi hauria hagut motiu pera que sortís en sa defensa el estimat confrare *Catalunya Nova*.

Avui, devant de la manera valenta ab que ho ha fet aquest setmanari local y devant de les reticencias ab que *La Veu* ha contestat a les intimacions del nostre confrare, sols ens resta fer constar la nostra mes enèrgica protesta contra aquell periòdic que, encapçalat ab el nom d'un poble noble y generós, y, escrit en catalá, te tan poc escrupol en baladrejar contra un bon catalá pera fer d'esqueneta als restes d'aquell caciquisme que dos anys endarrera volia combatre ab els punys closos.

Y per acabar li regalem aquest refrá que deurá serli molt grat:

«De casta le viene al galgo ser rabilargo.»

Autonomisme maurista

En una ciutat de Catalunya, a Tarragona, ha succeit un típic cas de política maurista. El poble está en lluita ab els caciquistes, y dels caciquistes ab el senyor don Josep Prat. D. Josep Prat ha esdevingut arcalde perpetu a Tarragona, més tant allunyat de l'ànima de la ciutat, tant impopular, que'l motí alguna vegada havia anat darrera d'ell, ab soroll de menassa. Don Josep Prat va arribar a concitar contra ell l'ira popular. Contra d'ell, en les darrereres eleccions se va fer una coalició en la qual entraren desde'ls federales fins als catòlics. D. Josep Prat, no era lo tangible del caciquisme? Darrera d'ell, no creixia tota l'immoralitat política y tota la perversa administració dels oligarques de les petites ciutats? Doncs contra ell y els seus, tota la solidaritat ciutadana. Y la coalició va triuñar. De caciquista no'n va sortir més que un: en Prat. Y ara en Maura, an aquest supervivent del caciquisme tarragoní, el fa arcalde.

La voluntat ciutadana té per expressió el sufragi. De setze regidors que s'elegien, la victoria va esser pera'ls candidats de la coalició, y pera un sol, més derrotat per la seva única victoria, dels caciquistes. El senyor Maura, per má del seu ministre de la Governació, el posa sobre la llei dictada per la ciutat. Pera ell l'Arcaldia, es a dir, la distinció sobre tots els altres regidors, es a dir, la dictadura sobre un poble. Qué hi fan

totes les promeses d'iniciar en el règim local una vida de respecte a la voluntat ciutadana i a les iniciatives populars? Què, la preparació dels Municipis a la nova llei? Què, el respecte que a Catalunya diuen que té en Maura i que tant i tant han ponderat veus catalanes? Dintre d'un Municipi de Catalunya s'ha trobat ab el dilema d'escullir entre'l cacic i el poble. En Maura, no ha dubtat, i un menyspreu ab totes les condicions d'un agravi, ha caigut damunt de Tarragona. L'autonomisme del senyor Maura, es dictat desde la «Gaceta.»

Y es curiós. El nomenament de aquest senyor Prat coincideix ab una sentència del Suprem condemnant al regidor Tarragoní senyor Redón, processat en virtut de una bofetada que va donar á l'arcalde Prat, injuriador de la seva mare. El Suprem no condemna an en Redón per la bofetada, sinó per desordes públics. De manera que reconeix just l'agravi de obra a l'arcalde, per haverse fet justícia a la seva injúria. El Suprem diu injuriador an en Prat i justicier an en Redón. Però en Maura, honra a l'injuriador ab l'Arcaldia.

Nosaltres tenim plena convicció de que el cas de Tarragona's pot generalisar a Catalunya, sota l'imperi den Maura. No té el seu autonomisme més que unes quantes flors retòriques que li serveixen pera representar quelcom de doctrina positiva enfront de la desorientació dels liberals. Però quan un senyor Prat s'aixeca contra tot un poble, en Maura no vacila y desde la «Gaceta» imposa un senyor Prat a un poble. Es l'autonomia que demostra a Catalunya don Antoni Maura y Montaner.

(De *El Poble Catalá*).

Desde Torredembarra

Sr. Dr. de LA SENYERA FEDERAL.

Molt Sr. meu: La constitució del nou Ajuntament que, com V. deu sapiguer se compon en sa casi totalitat d'elements federals, era un acte esperat ab verdader desitj per tots els bons fills d' aquesta vila, puig que tothom espera molt y bó de les iniciatives dels nous regidors.

Al procedirse a la elecció de càrrecs resultaren designats en la forma següent:

D. Miguel Aleu Prats, arcalde.

D. Emili Lopez, primer tinent de arcalde.

D. Josep Rovira, segon.

D. Josep Girol, sindic primer.

D. Joan Pijoan Ramón, sindic segon.

Els demés regidors son D. Josep Biscamps Gallofré, D. Josep Ametller, D. Josep Porta, D. Joaquím Sanmartí y un residuu del antic caciquisme local. Total 10.

El poble te fundades grans esperances en la tasca de regeneració administrativa que han de portar a terme els regidors nous.

El fet de que l'Arcaldia hagi recaigut en l' il·lustrat y volgut Dr. Aleu, fa que sia una garantia per la higie-

ne d' aquesta localitat, que tan des-cuidada ha estat fins ara.

El Dr. Aleu ha dit que desde l'Arcaldia se ratifica en les seves creencies federals y que procurarà portar a la práctica totes aquelles reformes, incloses al programa, que sien compatibles ab l' actual règim.

S'está procedint a la formació d'un verdader cens del partit pera constituir en aquesta localitat un Comité que respongui a l' importancia de les nostres forces y una vegada resolt aixó es probable que s'envien a buscar oradors de fora pera donar al acte inaugural l' esplendidesa que li correspon.

Es inútil dirli que contém per endavant ab l'entusiasta concurs de aqueixa redacció que vosté tan dignament encapsala.

Y desd' avui li prometo posarlo al corrent de tot lo que en aquesta població se porta a cap, d' una mica de relleu.

Rebí el saludo afectuós de s. a. a. y c.

El Corresponsal.

La caridad

Yo soy el ángel de la caridad.

—¿Tú, ángel? Ve á esconderte donde no se descubra que quieres ocultar con apariencias en virtud los remordimientos de tu alma.

—Porque nací y nacieron los míos en humilde cuna, vivi humillada, y el trabajo rudo fué mi solo auxiliar.

No llegan á esta miserable choza los rumores del bullicioso mundo.

En ella muerdo, sin que mis ayes de dolor perturben su marcha.

¿Qué será de mí? ¿Qué será sobre todo, ¡ay! de ese pobre abuelo, un vencido del trabajo, que para nada sirve?

¿Qué será de esos pequeños que sólo con el sueño olvidan el hambre? ¿Qué de este niño, apenas llegado á la vida, que encuentra seco y amargo el seno de su madre, herido por la muerte?

Pero ¿quién entra?

—Mujer, cese tu dolor: vengo á remediar todos tus males. Ven conmigo á donde curarán tus heridas: el hospital está cerca.

—Y ¿no me moriré junto á los míos, sintiendo los besos de sus labios en mis manos heladas?

—No: allí, entre otros muchos dolientes, procurarán curarte. Si mueres, sólo oirás antes en tu agonía, los ayes de los que aun sufren.

—Y ¿qué será ese pobre abuelo?

—Lo llevaré á una casa de incurables.

—Y ¿lo apartarán también de los suyos? ¿No sentirá, como aquí, á su lado, el latido de corazones jóvenes? ¿No retozarán á sus pies heraldos del porvenir que le recuerden á cada momento que la vida no se acaba, que la vida es eterna?

—No: achacosos ancianos renovarán en su alma la herida de su vejez. No tendrá por compañeros sino á los que acaban como él su camino. Cabe-

zas, como la suya, calvas; becas, como las suyas, trémulas, le dirán á todas horas que la juventud se fué y que el sepulcro está abierto para recibirle.

—Pero ¿y mis hijos?

—Llevaré al Hospicio al niño, á la niña á un Asilo religioso, á la Inclusa al más pequeño.

—Y en el Hospicio, y en el Asilo, y en la Inclusa, ¿les darán de comer! Pero ¿quién los amará? Se olvidarán los unos de los otros, se endurecerá su corazón. ¿Quién cuidará de su porvenir?

—Los niños serán soldados; la niña, monja ó sirvienta.

—¡Todos desperdigados! ¿Y el lazo aquel indisoluble que había de perpetuarse en los hijos, y aquella base firme de toda sociedad, y aquella familia sagrada en los códigos de los hombres, sagrada en los libros de los santos? ¿Quién, quién eres tú, que por todo consuelo ofreces al desgraciado las amarguras del hospital y las humillaciones del asilo?

—Soy el ángel de la caridad.

—¿Tú ángel? Ve á esconderte donde no se descubra que quieres ocultar con apariencias de virtud los remordimientos de tu alma.

D' Esperanto

L'excursió del diumenge

Demá passat, diumenge, es el día senyalat pera l'excursió a la nostra ciutat de 700 esperantistes de Barcelona. L'entusiasme que, tan a la ciutat comtal com a la nostra ha despertat aquesta excursió, es gros.

Pot ju'jarse l'entusiasme, per el programa de les festes que en honor dels excursionistes s' ha organísat, y que nosaltres varem publicar en el anterior nombre.

La junta Directiva del grupu «La Kvinpinta Stelo» de Barcelona, organísador de l'excursió, y la del «Tarragono Esperanta», d'aquesta, no han parat ni un sol moment llurs tasques a fi de que l'excursió sigui un éxit verdader.

Els grupus esperantistes y tots e's demés excursionistes, deurán restar agrats del jove regidor del nostre Municipi, En Francesc de A. Nello, per tot lo que va demanar a l' Ajuntament en la sessió d'avans d'ahir, a l'objecte de facilitar totes les comoditats possibles als nostres visitants.

El diumenge será un dia de festa per Tarragona, ja que no estém gaire acostumats a veure molta gent pels carrers.

Ab els excursionistes hi figuren els professors d' Esperanto Sr. Pujolá y Vallés y senyora, el Dr. Bremón, y moltes mes distingides personalitats de Barcelona, devotes de la llengua internacional «Esperanto»

Bandera esperantista

Una distingida y hermosa senyoreta, quin nom no estém autorísats pera fer públic, está acabant de brodar una gran bandera esperantista pera ferne ofrena al grupu «Tarragono Esperanta», debentse estrenar el diumenge al acte de rebre al moll als excursionistes barcelonins.

Per aital rasgo tan generós, me-

reix un aplaudiment l'anónima senyoreta, la que ha demostrat tenir molta simpatia per l' Esperanto.

Contrassenyes

En el local del grupu «Tarragono Esperanta», Plassa de la Font, 19, 1.er, se venen contrassenyes pera assistir al banquet que ha de celebrarse el diumenge.

També el mateix grupu es l'enca- rregat de vendre a Tarragona les estrelletes verdes de cinc puntes, símbol de l' Esperanto, y que poden col·locarse en la solapa de l'americana no solzament els esperantistes, sino tots aquells que tinguin simpaties per la llengua que inventá el sabi rus Dr. Zamenhof.

Exposició dels premis.

Els premis que s'hagin rebut pera el Concurs de fotografíes, serán exposats, al redós d' una bandera esperantista, en els aparadors de l' acreditada botiga de rubes den Calixte Boldú y C.ª, en el carrer Major.

Se'ns diu que son ja bastants els premis rebuts; faltant encara els de moltes entitats y particulars.

President honorari

El grupu «Tarragono Esperanta» ha nomenat President honorari de aquella entitat, al senyor Director de l' Institut Provincial y ténic de aquesta ciutat, doctor don Joan Angel Soler y Galtés.

Obeeix el nomenament, a l'agrai- ment del grupu envers el Dr. Soler per haver cooperat en totes ocasións a la propaganda de l' Esperanto, y al haver ofert gratuítament una sala de l' Institut pera fer classes d'aquella llengua, qu' es ont van donarse les del darrer curs.

Sessió del Ajuntament

Presidencia del Sr. Prat.

Asisteixen els Srs. Nin (En Josep), Loperena, Vallvé, March, Rodón (En Francesc) Carreté, Boada, Corbella, Balcells, Cobos, Nello, Guasch, Gibert, Vidal, Cíera y Nin (En Tomás.)

Ordre del dia

1.er Lectura y aprobació de l' acta anterior.

2.on Nomenaments de les Comissions en que s'ha de dividir la Corporació.

3.er Llista dels arcaldes de barri nomenats per l'Arcaldia.

4.at Registre dels *Boletins Oficiais*.

5.ut Dictament de la Comissió de Foment que quedá damunt la taula a la sessió del 25 de Juny ultim.

6.sé Nómima de les multes imposades per els agents de l'Arcaldia durant el primer semestre del any actual.

7.té Acta de entrega feta per lo ram de Guerra al Ajuntament de la casa de la plassa dels Infants aont estava instalada la Comissió liquidadora de Cuba.

8.té Comunicació del Vis-consul en Montpeller participant qu' el Consell municipal de aquella ciutat acordá donar a un dels seus carrer lo nom de «calle de Tarragona».

9.vé Extracte dels acords presos per l' Ajuntament durant els mesos de Abril, Maig y Juny.

1. Comunicació dels PP. Carmelites.

Lo senyor president anuncia que va ferse'l nomenament de les comissions.

Lo Sr. Guasch proposa que constin de dos vocals en lloc de un, les comissions de Bens nacionals, Horfians y Bagatjes.

Acordat axi, per unanimitat, comensa la elecció de les comissions, en totes les quals els elegidors obtenen 15 vots ab dues paperetes en blanc.

Hisenda.—Srs. Boada, Carreté, Balcells, Cirera y Corbella.

Foment.—Srs. Cobos, Sabater, Nin (En Tomás), Rodón (En Francesc) y Vallvé.

Governació.—Srs. Nel-lo, Loperena, Guasch, Cobos y Balcells.

Consums.—Srs. Guasch, Boada, Gibert, Nin (En Josep) y Nin (En Tomás).

Aixamplis.—Srs. Cobos, Nin (J.), Cirera, Corbella y Vallvé.

Aigües.—Srs. Vallvé, Guasch, Rodón, Vidal y Nin (J.)

Ordenances municipals.—Srs. Balcells, Nel-lo, Loperena, Vallvé y Cirera.

Festes.—Srs. Balcells, Nel-lo, Nin (J.), Rodón y Guasch.

Higiene.—Srs. Nel lo, Artal, Rodón (En Pere), Prat y Loperena.

Evalúo.—Srs. Nel-lo, Fontcuberta, Vallvé y Oliva.

Horfans.—Srs. Rodón y Nin (T.)

Horfanes.—Srs. Balcells y Vallvé.

Aigües del Francolí y Ferrerota.—Srs. Corbella y Gibert.

Mercats.—Srs. Vallvé, Gibert, Vidal, Balcells y Sans.

Hospital.—Srs. Carreté y Guasch.

Obres del Port.—Srs. Balcells y Cobos.

Bens nacionals.—Srs. March y Salinas.

Bagatjes.—Srs. Brell y Martinez-Terna per la Junta provincial de Instrucció pública.—Srs. Rodón, Sabater y Nel-lo.

Se procedeix al sorteig entre'ls majors contribuents de tres vocals per la Comissió d'Aixamplis, resultan elegits los Srs. Lluís Maduell, Elíseo Ferrer y Josep Montserrat,

Son nomenats vocals de la Junta local de primera ensenyansa los senyors Nel-lo y Loperena.

Al ferse'l nomenament dels vocals del Ajuntament en la Junta de Obres del Port, fa constá lo Sr. Corbella, y aixi se acorda, que'l Sr. Cobos va a aquella Corporació a substituir al senyor Sans y 'l Sr. Balcells al senyor Cirera, qui ha substituït fins avui an En Pere Rodón.

Per l'Alcaldia se dona compte dels següents nomenaments de arcaletes de barri:

1.er Pau Vidal Ventura.—Suplent Lluís Alimbau Vilanova.

2.on Tomás Rosell Cañellas.—Joan Boronat Gonzalez.

3.er Josep Larin Matheu.—Rafel Casellas Grau.

4.rt Josep Simó Sengenís.—Joan Olivé Claravalls.

5.n Cosme Cavallé Moragas.—Antón Urgellés Baró.

6.é Miquel Durán Fonts.—Joan Santamaria Revoltós.

7.é Celestí Salvadó Gras.—Pau Soliano Rivel.

8.é Pere J. Llorens Llauredó.—Pau Mercadé Mercadé.

9.é Francesc Salas Nicolau.—Ignaci Brú Nadal.

10. Antoni Corbella Guinovart.—Francesc Escardó Plana.

11. Francesc Morell Prat.—Antoni Martí Espasa.

12. Josep Ruiz Casterá.—Marian Ortiz Brull.

13. Lluís Mezquida Renard.—Nicolau González Martinez.

14. Estanislau Guinovart Teixidó.—Pau Martí Voltas.

(Lo senyor March s'en va del saló.) S'aprova un dictament de Foment sobre habilitació d'un local del Mataro.

S'aprova la distribució de penyores.

Queda entrada la Corporació del acta d'entrega de la casa que ocupa va La Liquidadora.

Se dona compte de haber acordat el Consell municipal de Montpeller donar el nom de Tarragona y Barcelona a dos dels seus carrers.

El senyor Guasch proposa que's telegrafii a dita Corporació l'agraïment de Tarragona.

El senyor Nel-lo demana varies coses en obsequi als esperantistes que 'ns visitarán diumenge vinent y el Sr. Prat proposa y queda acordat autorisar a la comissió de festes para que disposi lo que cregui convenient.

Finalment se presenta una proposició que es acordada per unanimitat, ab caracter urgent, demanant que's faci un balanç del estat económic del Municipi ab detall de credits y deutes pera atemperar els gastos ab els ingresos y s'aixeca la sessió.

Plecs y esquinçades

A Valencia s'ha donat un cas molt... valenciá.

Un regidor anomenat Marqués, fervent sorianista y per tan radical a mes no poder, de la noche a la mañana se'ns ha tornat conservador den Maura.

—Lo que va de ayer a hoy,—li podrà dir l'amo Toni a l'enterarsen.—Senyor Marqués, ja s'ha rentat bé la camisa avans de venir en les nostres fileres?

—Don Antoni, pera formar part del seu regiment de correligionaris, he cregut que no era necessari acudir a lo que vosté'm demana. D'altra manera, jo ja no hi hauria vingut.

—Es vosté sastre?

—No, senyor.

—Doncs cregui; qu'es ben digne de serne, perquè coneix forsa el panyo!

«També tenen els anglesos molts diputats dormilegues...»

Aixis podriem comensar una oda dedicada als representants anglesos, si a voltes no tinguessim prou feina ab els del nostre país.

A Londres, en la discussió dels presuposos generals de l'Estat, va prorrogarse la sessió fins a dos quarts de cinc de la matinada y molts dels pares de la patria, no poguent soportar tan fadigosa estada, tingueren que pesar figues.

Menos mal si a Londres els diputats s'adormen en plena sessió de la Cambra

dels Comuns. A Espanya, molts dels representants en Corts s'adormen sense assistir a cap sessió, recordantse de Santa Bárbara solzament quan trona.

Diu que Martinez está tan disgustat perque no l'han fet de la Comissió de festes.

Adiós Dames y Vells y Sebastiana del Qastillo!

El nostre flamant batlle de R. O. ha comunicat a un dels nous regidors que donará les ordres oportunes als empleats pera que donguin quants datos els demanin els esmentats regidors.

Y nosaltres que creiem que aixó era un deber ineludible dels empleats! Santa ignocencia!

Despres de llegir la llista d'arcaldes de barri, el senyor March va retirarse del saló de sessions.

Es natural. Tothom per tonto que sigui arriba a compendre quan fa un ridícol.

Solts y noves

Hem de donar compte als nostres llegidors d'un bon servei portat a cap per la policia d'aquesta ciutat.

Feia ja algun temps que ab escandalosa frecuencia se venien cometent robos de mes o menys importancia sense que ningú pogués esbrinar qui eren els autors de tals fets.

Desaparegueren llaunes de petroli del magatzém del Sr. Boada, dogues del senyor Ramoneda, blat de l'estació del Nort y bacallá y llet condensada, de les estacions.

Darrerament el quefe de policia senyor Más y el guardia senyor Olivé posaren en práctica un plan que, per lo que's veu, ha donant els seus resultats, puig han sigut detinguts y posats a disposició del Sr. Jutje de 1.ª instancia cinc individus com a suposats autors o encubridors dels fets comentats.

Per mes que sabem els noms dels detinguts no volem donarlos al públic fins que la justicia hagi dit sa darrera paraula.

Nosaltres qu'hem sigut els primers de censurar a la policia quan hem entés que rebassaben el limit de les seves atribucions, també sabem felicitarlos y encoratjarlos quan veiem que compleixen ab son deure.

Hem de felicitar al jove paisá nostre En Lluís Sans y March, per haver obtingut, després de lluidíssims eczámens, el títol de Practicant autorisat a parts.

Fem extensiva la nostra felicitació al nostre amic particular En Lluís Sans, pare de tan aprofitat jove.

A la sessió que va celebrar avans de ahir el nostre Municipi, hi varen assistir disset regidors.

Els que llegeixin la ressenya de la sessió, veurán que per 15 vots contra dues paperetas en blanc foren nomenades totes les comissions del Municipi.

No cal dir quins foren els dos que votaren en blanc. Sols llegint la llista dels senyors regidors que assistiren a tal acte, ja s'endavinen desseguida.

Els fills del poble tenen una clarividencia digna d'enveja.

El grupu «Tarragono Esperanta» celebrara reunió general extraordinaria demá, dissabte, a les nou en punt de la nit, en son local social Plassa de la Font, 19, primer.

Pera demá dissabte, a les nou de la nit, está convocada a Junta general extraordinaria la nostra Joventut Federal.

Se'ns prega fém avinent que's comensará a l'hora anunciada, sigui quin sigui el nombre de socis concorrents, ja que la sessió serà de primera y única convocatoria y l'assumptes que s'ha de tractar es de relativa importancia.

Vagi un aplauso pel nou Ajuntament, perque notarem que ahir va ordenar que se reguessin alguns dels carrers del Port d'aquells carrers de ja fa temps qu'están amarats de aquell sudario que nos envuelve.

Don Josep Prat ens comunica en ofici de primer del corrent que per R. O. de 24 de Juny darrer fou designat Arcalde d'aquesta ciutat y que ha pres possessió y que se'ns ofereix per quants assumptes se relacionin ab el servei públic.

Com que ja deiem en el passat número que les paraules se les emporta el vent, esperém que faci treurer la pols dels carrers, que ordeni la municipalisació del pes al Serrallo, que fasi cumplir ab el seu carrec a determinats serenos, municipals y guarda-termes, que fasi avinent a la fábrica del gas la mala qualitat de la seva iluminació y que procuri fer bona feina y aleshores potser oblidarém certes cosetes y li donarém les gracies que li falten.

Han prés possessió dels seus carrecs els nous vocals elegits darrerament per les seccions que componen l'Ateneu de Tarragona, quedant constituït el Consell Directiu en la forma següent:

- President, En Robert Guasch.
- Vispresident, En Anton Buxó.
- Secretari, En Manel Guasch.
- Vissecretari, En Enric Reyes.
- Tresorer, En Joan Panadés.
- Bibliotecari, En Ramon Cavallé.

Vocals: En Ramon Barceló, En Antón Fábregas, En Francesc Nel-lo, En Josep Icart, En Maciá Mallol, En Frederic Mirret, En Bernabé Martí y En Ramon Huguet.

Llibres y revistes

Els menestrals.—Drama en 4 actes den M. Gorki, traducció den J. Puig y Ferrerter.

Perque no dir la veritat, encar que aquesta veritat ens cremi els llavis? Hem llegit «Els menestrals» y hem sofert un desengany. Meridionals com som esperavem veure en l'obra den Goski un seguit d'escenes tumultuosas entre la classe menestral y acabar l'obra ab un cop d'efecte hont cruixessin, ab els ossos dels protagonistes, els bastidors y bambolines.

No hi ha res d'aixó. Les escenes se succeeixen les unes a les altres ab una placidesa d'ensomni y quan la tempesta batega en els cors es tan interna que raras vegades arriba a traspasar l'epidermis.

Será aixó tal volta la característica del poble rus, sofert y esclavitzat, que tan bé coneix en Gorki, pero el nostre poble ha de caminar molt encare pera adaptar al seu gust aquesta classe de literatura.

«Els menestrals» es una verdadera obra mestra y el seu traductor ha procurat donar an aquesta tot el colorit necessari pera que no desmereixi del seu original.

Un aplaudiment mes a la «Biblioteca Popular de L'Avenç» per la seva inacabable tasca cultural.

SE VENDE

Una viña con casita y cisterna á dos kilómetros de esta ciudad.

Darán razón en esta imprenta.

Imp. de E. Pamies, Unión, 54

GRAN HOTEL CONTINENTAL

Martí y Redón

APODACA 30.—TELEFONO, 5.—TARRAGONA

Establiment de primer ordre completament nou y construït expròfès pera hotel. Situació inmillorable aprop de l'estació y del port. Habitacions estucades. Magnífiques terrasses ab vistes al mar y al camp. Llum eléctrica, Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Salons de lectura y pera visites. Autogarage. Weteresclosets. Cafè restaurant.

Higiene y confort modern. Servei de gran luxe pera banquets.

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA SEVILLA

Pera València, Alacant, Cartagena, Aguilés, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marít. Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeu, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastia, Bayona y Burdeos.

Servei ràpid eventual pera l'Nort d'Espanya, ab escala en els ports de València, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao

S'admet càrrega y passatgers a preus reduïts. Sortirà d'aquest port el pròxim dijous dia 15 el magnífic vapor espanyol

Cabo Corona

de 2.500 tonelades, capità En Isidor Jáuregui. Admetent càrrega y passatgers pera'ls esmentats ports.

Consigdatari a Tarragona: En MARIAN PERES.

FÀBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers pero mo't pors els que n' saben construir. Costa molt col·locar un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de col·locarlo ha es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y práctica de construcció mal se pot adquirir la de col·locació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, desconeixent per complet llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures.

El BRAGUER ARTICULADOR REGUIADOR sistema Montserrat, es el mes práctic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebelds que signin.

Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l'infancia y tot lo que s' refereix a Cirugia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34.—TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI

pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, Cirujia operatoria, parts electrocrápica y aua'li is micro-químic d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barce'ona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera ls pobres franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

BODEGA VINÍCOLA

DE

DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, Pais y generosos a preus módics. Únic diposit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s' expendran a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Telefón nom. 67

3, S. Agustí, 3.—Tarragona

TALLER DE EBANISTERIA

— DE —

EDUARDO GRAU

Se componen toda clase de muebles

RAMBLA DE CASTELAR, 12.—TARRAGONA

GRAN FÀBRICA DE CALSÁT

PERA PÀRVULS

— DE —

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94
TARRAGONA